

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNIJI

Nedjelja, 1. studeni 2009.

Kako je lijepo i utješno zajedništvo svetih

[**\[Video\]**](#)

Draga braćo i sestre!

Današnja se nedjelja podudara sa svetkovinom Svih Svetih, koja poziva Crkvu putnicu na zemlji kušati unaprijed beskrajno slavlje nebeske zajednice i oživjeti nadu u vječni život. Ove se godine navršava 1400 godina od kada je Pantheon – jedan od najdrevnijih i najslavnijih rimskih spomenika – postao mjestom klanjanja kršćanskome Bogu i naslovjen Djevici Mariji i svim mučenicima: "Sancta Maria ad Martyres". Hram svih poganskih božanstava tako je pretvoren u spomen onih koji, kao što kaže Knjiga Otkrivenja, "dođoše iz nevolje velike i oprali su haljine svoje i ubijelili ih u krvi Jaganjčevoj" (Otk 7,14). Kasnije je proslava svih mučenika protegnuta na sve svece, "veliko mnoštvo, što ga nitko ne mogaše izbrojiti, iz svakoga naroda, i plemena, i puka, i jezika" (7,9) – kao što kaže sveti Ivan. U ovoj Svećeničkoj godini drago mi je spomenuti se s posebnim štovanjem svetih svećenika, kako onih koje je Crkva proglašila svetima, predloživši ih kao primjere duhovnih i pastoralnih kreposti, tako onih – daleko brojnijih – koji su poznati Gospodinu. Svatko od nas čuva zahvalni spomen na nekog od njih, koji nam je pomogao rasti u vjeri i dao nam osjetiti Božju dobrotu i blizinu.

Sutra nas, zatim, čeka godišnji Spomen svih vjernih mrtvih. Htio bih pozvati da se taj spomen živi sukladno istinskom kršćanskom duhu, to jest u svjetlu koje izbjija iz uskrsnoga otajstva. Krist je umro i uskrsnuo i otvorio nam prolaz u Očev dom, Kraljevstvo života i mira. Onaj tko slijedi Krista u ovome životu biva prihvaćen tamo gdje nam je On prethodio. Dok dakle posjećujemo groblja, spomenimo se da ondje, u grobovima, počivaju samo posmrtni ostaci naših dragih u očekivanju konačnog uskrsnuća. Njihove duše – kao što kaže Sвето pismo – već su "u ruci Božjoj" (Mudr 3,1).

Stoga ih se najspravnije i najdjelotvornije časti tako da se moli za njih i da se za njih prinose djela vjere, nade i ljubavi. U jedinstvu s euharistijskom žrtvom, možemo zagovarati za njihovo vječno spasenje i iskusiti duboko zajedništvo, očekujući ponovni susret s njima, kako bismo vječno uživali Ljubav koja nas je stvorila i otkupila.

Dragi prijatelji, kako je lijepo i utješno zajedništvo svetih! To je stvarnost koja unosi jednu različitu dimenziju u sav naš život. Nismo nikada sami! Dio smo jednog duhovnog "društva" u kojem vlada duboka solidarnost: dobro svakog pojedinca na korist je svih i, obratno, zajednička se sreća odražava na pojedince. To otajstvo, u određenoj mjeri, možemo iskusiti već na ovome svijetu, u obitelji, u prijateljstvu, osobito u duhovnoj zajednici Crkvi. Neka nam pomogne Marija hitro kročiti putom svetosti i neka se pokaže Majkom milosrđa za duše pokojnika.

Nakon Angelusa:

Prošlo je točno deset godina od kada su predstavnici Svjetske luteranske federacije i Katoličke Crkve, 31. listopada 1999., u Augsburgu potpisali Zajedničku izjavu o nauku o opravdanju. Nju će kasnije, 2006., potpisati također Svjetsko vijeće metodističkih Crkava. Taj dokument je potvrdio konsenzus između luterana i katolika o temeljnim istinama nauka o opravdanju, koje nas vode u samo središte evanđelja i u temeljna pitanja našega života. Bog nas je prihvatio i otkupio; naš je život upisan u obzor milosti, vodi ga milosrdni Bog, koji oprašta naš grijeh i poziva nas na novi život u naslijedovanju njegova Sina; živimo od Božje milosti i pozvani smo odgovoriti na njegov dar; sve nas to oslobađa od straha i ulijeva nam nadu i hrabrost u svijetu punom nesigurnosti, nemira i trpljenja. Na dan potpisivanja Zajedničke izjave, sluga Božji Ivan Pavao II. nazvao ju je "miljokazom na teškom putu ponovne uspostave jedinstva među kršćanima" (*Angelus*, 31. listopada 1999.). Ta je obljetnica dakle prigoda da se prisjetimo istine o čovjekovu opravdanju, koje svjedočimo zajedno, kako bismo se okupili zajedno na ekumenskim slavlјima i kako bi dublje produbili tu i druge tematike koje su predmet ekumenskog dijaloga. Nadam se od srca da će ta važna obljetnica pridonijeti tome da se učine pomaci na putu prema punom i vidljivom jedinstvu svih Kristovih učenika.